

SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

és A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI EGYLET KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
NAGY LÁSZLÓ.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál,
hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Egyháziasság ref. egyházunkban.

Azon buzgó érdeklődés, melyet nemcsak a papi, hanem világi elem részéről volt alkalmunk a szilágy-szolnoki ev. ref. egyházmegye tisztújító közgyűlésén tapasztalni, arról tesz tanubizonyosságot, hogy az álmivélődés, mely a vallás és egyház ügyei iránti közönyösség affectálásával szeret tetszelegni még legalább megyénkben, nem birt tulsúlyra vergődni.

És ez nagyon jól van így, mert a mikor elkezdve a társadalom legmagasabb fokozatain — le az egyszerű földmivesig, ott látjuk az anyaszentegyház ügyei iránt buzgólkodókat egymás mellett, az a remény biztat, hogy ezen különböző elemek mindannyiszor, valamikor szent az eszme mely vonzza e nemzet fiait, egy zászló alá tudnak csoportosulni.

Különösen ev. ref. egyházunk az, melynek eleitől fogva egyik életfentartó gyökere volt az, hogy a világi és egyházi elem együtt munkálják annak virágzását, és a hol ennek életében hanyatlást mutat fel a történelem és tapasztalás, ott az ok, e két tényezőnek egymás iránti viszonyának meglazulásában volt egész biztosan kereshető.

Mert jól tudja azt minden ref. egyháztag, hogy nálunk külön papi osztály illetve papi rend — úgy mint más ker. felekezethél van — nem létezik, hanem mindnyájan királyi papság szent nép vagyunk, s ennél fogva az egyház érdekeit, az egyház minden tagjának, tehetsége, hatásköre szerint munkálni kötelessége.

Bár felfogták volna ez igazság fontosságát, különösen ev. ref. egyházunk azon nagyjai és kiesinyei, kiknek utódait, most oly szép számmal láttuk egyházmegyei közgyűlésünkön, — akkor nem volna annyi elpusztult, s akkor nem lenne annyi pusztuló felben levő ekleziásája a szilágy-szolnoki egyházmegyének, s fájdalom akkor nem dölne ki azok által egy-egy véd-bástyája fogyó magyarságunknak itt Magyar- és Erdélyország között.

Missiója van itt a protestáns magyarság-

nak, s hogy e missiójának megfeleljen, erre sokat tehet amaz érdeklődés, a melyet mint reménycsillagot feltűnni látunk. S mintha maga az isteni bölcsesség is kezébe adta volna a kedvező alkalmat e megye magyar protestánsainak, midőn elkezdve legfőbb választott tisztviselőjé-
től majdnem minden megyei tisztviselő ezen ev. ref. egyháznak tagja, — nem csak de iskolai, törvénykezési hivatalnokai is majdnem mindnyájan.

Nem várunk, nem kérünk egyebet tőlök csak azt, hogy minden törvényadta jogaikkal működjenek oda, válllvetve az egyházmegye előjáróinak buzgóságával, hogy az ev. ref. magyar egyházak vissza rántassanak a sülyedés széléről s ne hagyassanak magukra akkor, a midőn támogatásért folyamodnak.

Más egyházak nyernek mindenféle gyámolítást mindenfelől, nekünk csak önmagunkra lehet támaszkodnunk, — magunkban van erőnk is, gyengeségünk is. — Alispán, szolgabírók, tanfelügyelő s más előjárói polgári társaságunknak, — tagjai protestans statusunknak, szilágy-szolnoki ev. ref. egyházmegyénk egyházi és iskolai ügyeit lelkiismeretes buzgóságokkal oly virágzóvá tehetik, a milyen még egyszer aligha volt.

Biztat a reménység, hogy a mutatkozó érdeklődés igaz alapon nyugszik s a bizalom nem fog szomorú csalódássá változni.

Vándor.

A nemzet kincse.

Most, midőn az összes hazai vasutak a husvéti ünnepek alkalmából 50% árkedvezményt engedélyeztek a kiállítást látogatni óhajtoknak, szolgálatot vélünk tenni mindazoknak, kik Budapestre rándulni akarnak, azzal, hogy e kiállítást részletesebben és mégis dióhéjba szorítva leírjuk és pedig úgy, hogy e leírás az illetőknek esetleg kalauzul is szolgálhasson.

A nemzeti muzeum képtárának első termébe lépve, az 1. sz. szekrényben őskori arany ék-

szereket látunk, azoknak töredékeit, a czófalvi csákányt — minő összesen csak 4 létezik, — a nagy, 3000 gram súlyu fokorni leletet, arany ésszékét, 12 db nehéz, a kelta időből származó arany karpereczet stb. A 2. sz. tárlóban szintén őskori tárgyak vannak. A 3. sz. tárlóban levő őskori aranyleletek közül különösen kitűnik a híres szarvaszói lelet, a sodronyos diszek és ékszerek. A 4. sz. tárlóban karikákból készült súlyos, tömör arany lánczokat látunk, melyeket a régi emberek nyakukon viseltek és egyes szemjeiket pénzül is használták. Az 5. szekrényben két nagyon érdekes egyiptomi mű van, melyeket Egyeden találtak. E művek a Bolomkusok korából valók, kik kelta zsoldosokat tartottak és valószínűleg azok hozták ide e tárgyakat. A 6. sz. szekrényben Magyarországon talált római gyűrűk vannak. A 7-ikben antik camaeok és intagliók. A 8-ik oszlopon egy római ezüst háromláb (tripos) van, valószínűleg Dioklécián császár idejéből. A 9-ik keretben homoruan vésett drágakövek vannak, köztük 16 antik, melyek közül legfontosabb a közepén levő s Pulzky-Possidon név alatt ismeretes nagy carneol. A 10. sz. szekrényben római ékszerek vannak. A 11. sz. szekrényben van a nagyszentmiklósi 2600 arany súlyu arany-lelet. Sokan azt mondják, legyen Attanatik gót király kincse, de több jel mutat arra, hogy világverő Attilaé, kinek éppen hadutja mentén találták. Itt van a híres magurai lelet is. Mind a két leletet ő felsége a király állítja ki. A 12. sz. szekrényben népvándorlás korabeli tárgyak vannak. A 13. sz. szekrényben van a kun-ágotai népvándorlaskori lelet. A 14, 15. és 16. sz. tárlókban népvándorlás- és pogánykori magyar leletek vannak.

A második teremben, e roppant helyiség szekrényeiben állítottatott fel valamennyi egyházi ötvösmunka és pedig annyi, a mennyi még soha a világ egy muzeumában vagy kiállításán sem volt együtt. A keresztény művészet legelső félénk kísérleteitől : a románkori tárgyaktól kezdve, annak a góthika és a kora renaissance stíljében tartott leghatalmasabb kifejezéseiig és

TÁRCZA.

Három fa áll . . .

Három fa áll telkem kis kertjében,
Kettő még csak ma is megvan épen,
A harmadik sok vihart kiállott,
Ugy látszik már unja a világot.

Egyik fényő, szép dőlczegen növe,
Majd hegedűt készítek belőle,
Melynek húrja búsan felrezege
Enyhülést ad a fájo kebelre.

A második egy lombos diófa,
A sok gyümölcs mosolyog le róla,
De nines a kik rajta osztozkodnak;
Jó lesz e fa egykor koporsóának.

A harmadik egy szomorú fűzfá,
Gondját rám még édesanyám bizta;
De hiába minden ápolásom:
Napról-napra hervadozni látom.

Érzem e fa életemnek fája,
De sok rejtett féreg marja, rágja,
Hadd pusztuljon, hadd rágja a féreg,
Ha kiszárad, kicsi helyen fér meg.

(Hosvay) Bölöny József.

Regény az életből.

Irta P.

(Folytatás.)

Gyönyörű est van, tele van a rét virágillattal. — Beláthatlan távolságra terjeszkedik ki a májusi égbolt, mint kristálytisztá tenger, melyben a csillag, gyöngyök, arany halaeskák tündökölnék; a hold mint Oharon sarkája uszik tova a légben, némán, zajtalanul, a megholtak lelkeit átszállítva az örökkévalóságba.

Mindenfelé tulvilági ragyogás és ünnepélyes fenséges esend uralkodik.

Lélekemelő, titokzatos éj! Minden oly tündéries, mint az élet bűbája; oly zajtalan, mint a halál örök álma. Csak egyetlen hang riasztja fel még a csöndes éjt — a kedves fülemile epedő csattogása.

Most egyszerre undorító, kellemetlen láрма keveredik ezen eszményien szép, költői zenébe, és egyszerre felforgatja az andalgó harmoniát; elűzi a magasztost és a borongó bánatot. Az országuton egy disznó-nyáj ront elő hangos rőfögéssel, néhány fiatal kanász által hajtatva. A látvány, mely a kanászok előtt feltárul, új és meglepő.

A bitófa száraz, korhadt oszlopa virágot hajtott.

Egy akasztott ember lebeg ott ég és föld között, ki még a halálban sem találta fel az örök nyugalmat.

A bitófa ezen órá-ingája — a mint a sertés-kanászok a hold fényénél világosan kivehették — nem volt valami éhenkórász szegény legény, lebegő fehér ingujjban, de óriás termetű egyéniség, csinos, zsinóros dolmányban. A fiuk leginkább érdeklődnek a hóhérkötél iránt, mert nem régiben mesélte nekik babonatusásban jártas igazmondó cigánynő, hogy a ki ilyen akasztott ember nyakkötelének birtokába jut, szerencsés és gazdag leend egész életében, minthogy az okvetlenül oly kincset fog találni, mely unokáit is biztosítja minden nyomorúság ellen.

Czivakodni és huzalkodni kezdenek; kié legyen a varázs bitókötél, mennyiben a babonás hit szerint azt eldarabolni nem szabad, hogy az abban rejlő csodaerőt el ne veszítse.

Magyaros jogérzékük azonban csakhamar a legjobbat eszközt találja ki. Legyen a kötél a legügyesebb legényé.

A kanászok baltahajításban országSZerte híresnek. A balta az ő egyetlen fogyverők, az ő védeszközüik, az ő mulatságuk és az ő édes testvérük. A bukkordók magányos vadonaiban ez egyedüli társuk és a sokszori gyakorlat által csudálatos ügyességet sajátítanak el.

E fegyverrel merészek szembenézni a farkassal, vadkannal, sőt a medvével is, és egy jól irányzott baltahajítással, mint Dávid parittyájával az óriás Góliáthot, földre terítik a rengeteg vadait és győzedelmeskednek támadó elleneiken.

le egész a barokkstyl hanyatló művészetéig, minden képviselve van. Az 1. szekrény a kereszténység ifjú korának emlékeit tartalmazza, melyek VIII—XII. századból valók és roppant ritkák. A 2. sz. szekrényben a görög-keleti művészetnek hazánkban található emlékeit látjuk. A 3-ik szekrényben van többek közt Szent László ezüst mellszobra, továbbá állítólag Csák Mátéé, egy nagy ezüst madonna, egy csudálatos alaku gyertyatartó, egy ezüst kürt és végre nemzeti nagyságunk Anjou-kori emlékei az aatheni kincstárból. A 4. 5. 6. sz. tárlókban az aatheni kincs egy része állíttatott ki. A 7. sz. tárlóban aranyba és ezüstbe foglalt sodrony zománczos oltárképek vannak. A 8. sz. nagy közepszekrényben a góth stylú 15. és 16. századbeli kelyhek, pásztorbotok és monstranciák. A 9. és 10. sz. tárlókban drágakövekkel diszitett zománczos ezüstbe kötött könyvek vannak. A 11. sz. szekrényben van többek közt Szent István királyunknak életnagyságúnál nagyobb ezüst mellszobra Rernini híres szobrásztól, továbbá arannyal és ezüsttel kirakott oltárkák és ereklyetartók. A 12. sz. szekrényben a renaissance, barokk és roccoco tárgyak vannak felállítva. A 13. számban 25 kehely, 5 feszület, 6 urmutató és 6 ampolna tálczával látható. A 14. 15. és 16. számú tárlókban sodronyzománczos apróbb tárgyak, boglárók csattal, kapesok. olvasók és ereklyetartók vannak.

A harmadik terembe lépve a középben van az 1. számmal jelzett korona-szekrény, itt van III. Béla királynak és nejének két halotti koronája, egy 7 águ korona és országalma, s egy másik 8 águ, mely utóbbi valószínűleg Szent Largit koronája; továbbá Constantinos Monomachos görög császárnak Nyitra-Ivánkán talált koronája. E szekrény középpontját Bocskay István híres arany koronája foglalja el, melyet 1605-ben Lala-Mehemed nagyvezér a szultán megbízásából adott át neki, hogy koronáztassa meg magát vele. A 2. sz. szekrényben billikomok, kupák, serlegek vannak. A 3-ikban van a 830 arany súlyu híres Pálffy-féle billikom, továbbá talpas csészék, strucztojásbillikomok és poharak. A 4. sz. szekrény a magyar ötvösművesség legremekebb darabjait, a szemkápráztató ékszereket foglalja magában. Az 5. sz. ékszerszekrényben rendkívül diszes és értékes kesszettek és násfák vannak. A terem bal sarkában áll a kiállítás egyik legimpozánsabb darabja 1541-ben készült óriási Losonczy bortartókancsó.

A negyedik teremben az 1. 2. és 3. számú szekrényben asztali készletek vannak, u. m. poharak, kannák, óriási méter magas serlegek, kancsók, kupák. Itt van még törökverő Eszterházy Lászlónak asztaldiszt képező ezüst lovagszobra is. A 4. 5. 6. 7. és 10. sz. tárlókban és a 11. sz. szekrényben nagyobbára szász ötvösművek vannak. A 8. és 9. sz. tárlókban ruhadiszek láthatók. E terem oldalfalán 12 régi módra felkantározott, forgókkal diszitett lófej látható; alattuk rendkívül diszes régi nyergek, az oldalfalakon pedig tropheumok fegyverekkel.

Az ötödik és utolsó terembe lépve meglep bennünket az a gazdagság és pompa, melyet ősünk az asztali készletekben és lakhelyiségeik

Most lehet megmutatni a baltával hogy kell a magasba czélozni.

Érdekfeszítő ezen szokatlan játék. Öt-hat szekerce röpi a magasságba.

Egyszerre egyik erőteljes izmos kanásznak örömkialtása hangzik fel s azon pillanathan az akasztott ember holtteste nagy robajjal a földre zuhan.

A szerencsés czélzó kanász féktelen örömmel oldja le a hulla nyakáról a bitó-kötelet, a nyáj nagy röfögéssel a szomszéd vidékre vonul. Ezalatt megvirad.

Az állat- és növényvilág ébred. A virágok kinyitják beburkolt szirmukat és élvezik a mennyből hullott gyöngyharmatot. Az állatok is munkához látnak, hogy élelmet szerezzenek.

Egy varju már ott röpköd az akasztófa körül, és azon pillanatra vár, midőn a hulla nagy fekete szemait, melyekre különös étvágya jött, zavartalanul kivághatja. Majd, midőn észreveszi, hogy drága zsákmánya a földön hever, a magasabb régiókból leszáll, hogy kedvencz falatozásához hozzá fogjon és elköltse reggelijét.

Amint azonban a halott szeme tájékán kezd csörével csapkodni, az akasztott ember hirtelen felugrik és oly erősen csap a szegény varjura, hogy ez szárnyaszegetten nagy káromgások közt, közeléből elrepül.

(Vége köv.)

feldisítésében üztek. Az 1. sz. szekrényben s a 2. és 3-ik tárlókban asztali készletek vannak. A 4-ik, 5. és 6. fali szekrényekben kancsók, disz-dobozok, asztalneműek, cassettek stb. láthatók. A 7—13. sz. szekrények különféle apróbb és nagyobb házi disztárgyakat, csecsebecskéket, óriási ezüsttálatat stb. tartalmaznak. A 14. sz. szekrényben diszórák és zománczosott tárgyak s a 15. sz. alatt a falon vert ezüst képek vannak. Az oldalfalakon kardok, pallosok, buzogányok, csatacsillagok és török, továbbá régi hadi zászlók láthatók. A 18. sz. tárlóban erdélyi zománczművek, a 19-ikben filigrán-ékszerek és a 20. sz. szekrényben összehasonlítási szolgáló chinai, indiai és török tárgyak vannak. E terem mentén felállított tárlókban nagyszámu, fölötté érdekes régi zsebórák s arany, ezüst és drágakő szelenczék láthatók.

A kiállításnak illetén leírása azonban még csak megközelítőleg sem nyújt fogalmat annak valóban mesés fényéről és gazdagságáról s részletes leírással és felvilágosítással a közelébb megjelenendő nagy katalogus fog szolgálni, addig pedig a kis katalogus adja meg a szükséges tájékozást.

Vende Soma.

A „Hilaria“ husvéti kirándulása.

Motto: Jézus Mária!

Mennyi ária!

Itt zengett közöttünk

A „Hilária“!

(J) Nehéz vajadások után a kolozsvári „Hilária“ dalegylet részéről, és kinos bizonytalansága után a helybeli műkedvelő társulatnak s mindkét részről hosszadalmas jegyzék-váltás után végre megjövénnek.

A nagyheti Passio szomoruan gyászos egyházi ünnepévéhez méltóan, az idő is folyton borus volt, nem is telt benne nagy passiónk, mert tartottunk tőle, hogy örömmel várt dalárvendégeink a dalos madarak szokásához hiven otthon maradnak fészékben, hallgatagon.

De nem így történt! Husvét első napjára az időjárás is feltámadt, és a tavaszi napfény gloriájával ragyogta be a nagy természetet.

A daláregylet két kiküldötte Szabó Károly alelnök és Elek Gyula titkár még nagypénteken megérkeztek az előadás programjának összeállítása céljából, és érintkezésbe tévén magokat műkedvelő társulatunk bizottságával, megállapították a közös előadás műsorát.

A műkedvelő társulat végrehajtó bizottsága két napon át aztán nem tett egyebet mint ülésezett, hogy miként láthassa mentől szívélyesebben vendégeinket és mint hajdan a francia convent üléseit egyik helyről a másikra tette át.

Végre ebben is megállapodás történt és készüldött a fogadtatáshoz.

Megeérkezés.

A bizottság az előre küldött két taggal egyetemben már türelmetlenkedni kezdett, midőn délután három órákor még semmi híre hamva nem volt megeérkezésüknek, mindannyian a ref. egyház cintermébe vonultak, honnan jó messzire beláthatni az országutra.

Elmult négy óra és a távol láthatáron, épen az országutra gyönyörű szivárvány ivezete hajolt alá, már azt hittük, hogy bizonyára megfogyatkozott a menyei chorus és az Urísten látva az utazó dalárokat mint ahogy a régi mesékben olvashatni a szivárvány ivezeten felszivta őket a menyországba, mások azonban más véleményben voltak, hogy talán a csel fogásokban virtuskodó krasznai szolgabíró beállott utonállónak és „pénzt vagy életedet“ helyett, azzal támatta meg vendégeinket: „egylé igyál!

De sem Urísten, sem szolgabíró nem bántotta őket, mert biz azok saját kedvtelésükből álltak meg a krasznai fogadó előtt és vagy másfél óráig stimoltak.

Végre ugy 5 óra felé, a Perecsen községen átfutó országut végén nagy fekete pontok mutatkoztak a távolban, nem is lehetnek mások mint a „Hilaristák“, bizonyítja azt a kis ragyogó szikra, melyet a magokkal hozott lobogó végén ékeskedő symbolicus lant fényében megtörött napsugár idézett elő.

Jönnek! jönnek! hangzott szájról-szájra és kevés idő vártatva a dalárokat hozó fogatok egyik jó előre kiküldött és hétköznapi díszben öltözött város szolga vezetése alatt berobogtak a városháza udvarára.

Fogadtatás.

Kölesönös éljenzés, kézszorítás és bemutatás után (persze a neveket a másik perczben már mindenki elfeledte) begyűltek a színházba, hol a megeérkezett vendégeket a bizottság fogadta ünnepélyesen és a műkedvelő-társulat nevében e sorok írója üdvözölte rövid szavakban, erre az egylet elnöke Hönig István válaszolt, különösen hangsúlyozván azt, hogy mily örömmel

várták azon pillanatot, hogy körünkbe megeérkezhesenek.

Csak most volt alkalmunk őket jobban szemügyre venni.

Híszen ezek mind egy szálíg csinos, szép, fiatal atyafiak, kiken a fáma által előre elhíresztelt németesség legkissebb vonása sem fedezhető fel, s ha mint az elnöknek is, némelyiknek neve németes hangzásu, de hogy szívből, lélekben tiszta magyarok, azt elég alkalmunk volt később tapasztalni, még csak az ivásban is, egyik sem kérdezte van-e sör?

Ezután következett az elszállásolás, kiki nyakon csippte kijelölt vendégét, s vitte magával, de akadt olyan vendéglátó is, ki a hozzá szállásolt vendégnek nem akart addig helyet adni, a míg egyet nem füttyöl mondván, hogy csak így válik be igazi dalárnak.

Hat órákor próbára gyűltek össze és már ekkor is szép számmal egybegyűlt közönség hallattára énekeltek el versenydarabjaikat.

A hangverseuy.

Az előadás fél 8 órákor kezdődött, de a színház nézőtere jóval azelőtt zsufolásig megtelt, a függöny felgördült, — s zajos tapssal lettek üdvözölve dalárvendégeink, kik a csinosan berendezett színpadon, a falóban diszes egyleti lobogó alatt félkörben foglaltak helyet.

Nem voltam én nem is leszek soha dal- és zeneműbíráló, azért csak mint laicus reflectálhatok, de mint ilyen bátran állíthatom, hogy városunkban aligha zengett valaha összhangzatosabb dal, mint a melyet a „Hilaria“ dalegylet hallatott, és bizonyít állításom mellett az, hogy a közönség nemcsak minden egyes darabot lelkesen megtapsolt, hanem azok közül egynehányat meg is ismételtetett, dalár vendégeink pedig kész örömet engedtek a forának, és a közönség nagy öröme megismételték a műsor több számát.

Közben a műkedvelők játsztak egy már közönségünk előtt ismert 1 felvonásos vígjátékot az „Őszi napsugár“ részben más szereposztással mint első ízben. — Az előadás sikeréről általánosságban nem szólhatok, de igen arról, hogy Szathmáry Erzsik a. Adrienne szerepét kitünő felfogással töltötte be. Lebretonné öreges szerepében pedig Faragó Ilona k. a. bizonyoságot tett arról, hogy nála az alakító tehetség a művészeti érzékkel párosul, mindketten — a mi nálunk felette szokatlan — nyílt jelenetben is, a méltán kiérdemelt tapsokban részeültek, — Noel fiatal férjet Dr. Ajtai ur teljes otthoniassággal, elegánsul, de az előtanulmány hiányainak némi jelével játszta; Briquevillet Józsa Oszkár személyesíté, nem mondom hogy bírálaton alul, vagy felül, hanem minthogy saját magamról van szó, mindenestre bírálaton kívül, — Barathi ur ölté fel a szolga álcát, — kétszer jelenvén meg s hordva étel-tálczát.

Ismerkedési estély.

Előadás után a vendégeink tiszteletére rendezett ismerkedési estélyre sorakoztunk ifj. Paskuj István éttermében, hol a kizárólag vendégek és műkedvelők részére alakban felterített asztalán mintegy 35—40-en foglaltunk helyet, természetesen cigány-zene mellett, ennek azonban vajmi kevés functio jutott, mert hát egyik toaszt a másikat követte, és pedig mindenik a közlekedés hatalmas befolyása alatt.

Először Nagy László egyleti tagtárs emelt poharat és műkedvelő társulatunk nevében a nála már megszokottá vált kitünő szónoklatban üdvözölte vendégeinket, — utána nyomban Hönig István dalár elnök köszöntötte fel a műkedvelő társulat tagjait, — ez csak bevezetésül szolgált, mert azután dalár és műkedvelő felváltva dictióztak, mindenkinek telítve volt s iverzelmekkel (pohara borral) melyet ki kellett üríteni.

Ugy éjfél tájban egyszerre csak összesugtak-bugtak a mi daláraink s hajrá elosontak. Hova? Csak azután tudtuk meg. A műkedvelő társulat igazgatóját és aligazgatóját, illetve ezek családjaikat tisztelték meg serenáddal. Azután visszakerültek s még ott is előadtak egy pár népdalt.

A kedélyes estélynek, melyet csak némely extra vagens mulató tett kissé zajossá a hajnal derüje vetett véget, a mikor utazásban, dalban és poharazásban kimerült vendégeink haza kászolódtak elmélkedvén a felett, hogy a kolozsvári aszfalt és somlyói járda között van olyan nagy különbség, mint a magurai bor és a befarkas-utcai berdó víz között.

Tisztelgések.

Ünnep másodnapján délelőtt a dalár egylet tagjai összegyülekezvén testületileg tiszteltek a műkedvelő-társulat igazgatójánál és aligazgatójánál, az előadásban részt vett két műkedvelő nönél Szathmári Erzsik és Faragó Ilon kisasszonyoknál, a város polgármesterénél lapunk szerkesztőjénél, mindenhol a legszívélyesebb fogadtatásban részesülve és az elmaradhatatlan szentelttel megkínálva, végre a casinóba jelentek meg hol mindnyájan beírták nevüket a vendégeknyvbé.

Kirándulás.

Délután a dalár vendégek nagyobb része és műkedvelő-társulatunk több tagja a Telegdy, Gámencei L. és Tódor urak vendégszeretében részesültek és mintegy 25 tagból álló társaság rándult ki a Turoczi féle szőlő hegyre, hol aztán java mulatság fejlődött ki a kitünő piros bor hatása alatt. Két debreczeni dalár is oda vetődött véletlenül mindnyájunknak örömére Donogán és Engeszer urak ezemélyében, előbbi egy pár gyönyörűen előadott dallal fokozta a közvidámságot, egyik dalát többször meg is ismételtettük, ha kotáznai tudnék ide is iktatnám, de szövegét nem felejtettem el, így van:

„Jártál e már rózszám Devecserbe?
„Ültél e már rózszám az ölembé?
„Ugyan minek kérdi kend?
„Hiszen ugys tudja kend,
„A kis kertbe,
„Tegnap este,
„Czifra szürbe,

„.....
„Ültél rózszám —
„Az ölembé.

Zene helyett dal, szép lány helyett boros kancsó, és komoly okoskodások helyett vidám felköszöntők voltak és tartották vissza a kompániát naplementig.

Kózsacsora és bál.

Hogy dalár vendégeinknek alkalmuk legyen városunk hölgyeivel nagyobb körben megismerkedni, a bizottság egy rögtönzött és közvacsorával egybekötött táncvizigalmat rendezett, hanem a mily rögtönzött volt, ép oly mérvben sikerült is, habár fájdalom egyes családok, kiket nagyon ohajtottunk volna e körben látni, tizteletre méltó okok miatt, vissza lettek tartva a megjelenésben,

Vendégeink — kiknek tiszteletére ez estély rendeztetett — kitünőleg találta magokat, ezt nem saját nyilatkozatuk után állíthatom, hanem tapasztalatból is: mert nemesak a poharukat esendítették össze, hanem a esárdást is úgy megaprózták, hogy csak úgy ragyogott az arca a leányos mamáknak, s mintegy e szavakat lehetett azokról kiolvasni: „Ki tudja — hátha?!....

Városunk szép asszonyainak és leányainak nagyrésze együtt volt, s tudja Isten hogy miért? de oly valami jó kedély vett uralmat mindnyájának lelkületén, szívéen, hogy aztán átesapott a férfiakéra is, és könnyen észlelhető volt mikép a gyöngédebb érzelmek, a szívbeli vonzalmak is nagyobb mérvben nyertek kifejezést mint más alkalomkor, a mennyiben egyes párok majdnem egész éjen át elválhatatlanok voltak, sőt ha nem család — még újabb lángok is gyultak ki.

A búcsu.

Másnap, kedden délelőtt Istenhozzád-ot kellett egymásnak mondanunk, és vendégeink még egy utolsó tisztelegést adva Józsa Gyula igazgatónál, érzékenyen vettek búcsut a műkedvelő társulattól, utolsó szavuk is az volt: Éljen Sz.-Somlyó város lakossága!

Hallgassa meg az Isten őket!

Mire felébredtem már ök hegyen-völgyön tul voltak, és így nincs mit tenni, mint a kedélyesen eltöltött napok (és éjek) után irodába menni és — másolni.

Irodalom.

— **Hoós János** a dévai áll. tan. képezde zenetánára 14 eredeti népdalt szerzett Tompa Mihály költeményeire. A mű a lehető legesinosabb kiállításban Táborzsky és Parsch nemzeti zeneműkereskedők bizomnyában fog megjelenni. — Előfizetési ára 1 frt; bolti ára nagyobb lesz. — Gyűjtőknek 5 példány után tiszteletpéldány adatik. — Az előfizetési pénzek legkésőbb május 10-ig szerzőhöz Dévára beküldendők.

— **Irodalmi jelentés.** Magyar verses Zsoltárkönyvem első kiadásában alig került a könyvpiaçzra, a megrendelések nagyobb száma folytán immár szükséges a második kiadás. Ára mint előbb 2 frt., diszkötésben 3 frt. Hogy e második kiadásban nyomtatangó példányok száma iránt tájékozva legyek, a megrendelést mielőbb, s ezuttal áthelyeztetésem következtében Székesfehérvárra kérem küldeni. Kálmán Károly főreális hittanár.

— **Övömmel jelezhetjük,** hogy „Vörösmarty összes munkái“-nak 1 és 2 füzete megjelent Méhner Vilmos kiadásában. A kiállítás méltó a tartalomhoz. Ismételtten felhívjuk olvasóink figyelmét e nagybebsü vállalatra. Egy füzet ára 35 kr és minden héten egy füzet jut a megrendelők kezébe.

— **A Havi füzetek** kiadóhivatala, Budapest II. ker. Donáti utca 3. sz. előfizetést hirdet ily című regényes korrajzra: „Német szellem“ irta Bolanden Konrad, 23 iv, nyolczadrét, ára díjmentes szállítással 2 frt, diszkötésben 3 frt. Mult évi kiadványunkat Dvorzák „Idézetek Tárát“ — 38 iv, több mint 4100 idézet a világirodalom közel ezer jeleseitől, ára 4 frt diszkötésben 5 frt, hazánk minden felekezetének főpásztorai papjaiknak s híveiknek egyaránt ajánlották: úgy vagyunk meggyőződve, hogy jelen kiadványunk is hasonló sortot érdemel. — Nincs viszony, melyet e könyv mellőzne, Itt a gyermek nevelése, a lány tiszta szerelme, az iftű boldogsága, az anya öröme és szívfájdalma, a házasság élet

árny, és fényoldalai egyaránt rajzolják. — Itt a jó pásztor életét adja juháiért, a bérencz pedig csak zsiros falatra tör; a földműves érdekes, a vagyonosak hataköre pedig mind élénkebben tárul az olvasó elé. — A munka sajtó alatt van s legközelebb szét fog küldetni; a megrendeléseket kérjük így eizemezni: A Havi Füzetek kiadóhivatala. Budapest, II. Donáti-utca 3.

Hireink.

— **Köszönet.** Azon tisztelt családoknak, kik — a husvéti ünnepek alatt körünkben időzött „Hillaria“ dalegylet tagjai részére szállást adni sziveskedtek, a műkedvelő társulat által kiküldött rendezőbizottság nevében köszönetét nyilvánítja Ruszka István bizots. elnök.

— **Czukordinnyemag.** Még a készlet tart. 2-féle — a gazd. egylet kertjében termesztett czukordinnyemag, a jelentkező gazd. egyleti tagok rendelkezésére áll Tópercz Lászlónál.

— **Színház.** Műkedvelő társulatunk által husvét másodnapjára tervezett — de a „Hillaria“ dalegylet által rendezett estély miatt elmaradt „Czigány“ eredeti népszínmű e hó 27-én fog előadatni.

— **Sorozás.** Sz.-Somlyó városában e hó 15-én megéjtett főszorozás alkalmával besoroztattak: a sorhadhoz: Konez Ernő, Friedman Eliás vagy Ödön, Kopecz Antal, Ambrus Elek, Bartha Géza, Lazarovics Salamon, Klein Sámuel, Balázs József, Bálint Lajos, Nagy Sándor, Farkas Károly, Becsányi Ödön, Czvikker József. — A honvédséghez: Lakatos József, Saiter Károly, Farnati István, Ötvös János Tóma Juon.

— **Mérgezés.** Városunk rendőrkapitányának egy 50—60 frtot érő disznóját e hó 10-én éjjel megetették, mint a vizsgálatból kitűnt, gyufaoldattal lett megmérgezve.

— **Gyászhir.** Rettegi Viski Róza, férj, Kaizler Antalné maga, férje, gyermekei: Mária, Róza György és Imre; Viski Mária özv. Lugosi Boldizsárné, Viski Károly, mint az elhunytak testvérei; úgy a mindkét ágon való rokonok nevében, fájdalomtelt kebellet tudatja, a szerető édes apa-, ip-, nagyapa-, testvér- és rokonnak Rettegi Viski György-nek, volt Középszolnokmegye nyugalmazott főispáni helytartójának élete 83-ik évében f. hó 13-án d. u. 6 órakor történt gyászos elhunytát. Az idvezültnek hült porai f. hó 16-án d. u. 3 órakor a szilágy-szentkirályi családi sírkertbe az ev. ref. egyház szertartása szerint az örök nyugalomnak átadatnak.

— **Gyújtás.** E hó 13—14. közötti éjjel krasznai polgár Vadas Mihály szalmás háza, és 2 kisebb gazdasági épület leégett. Gyújtás gyanuja forog fenn. Az épületek nem voltak biztosítva.

— **Verekedés.** A csehi határban levő koresma e hó 13-án véres verekezésnek volt színhelye, városunk egy pár fiatal iparos és két pénzügyőr ütköztek össze, mely alkalommal egyik iparosnak kezét a pénzügyőrök összevagdalták, mire nevezett iparosok a kardot egyik pénzügyőrtől elvették, szétörték s a két pénzügyőrt annyira elverték, hogy mindketten súlyos sérülések következtében ma is betegen fekszenek. Városunk alsó végén S.-Csehi községének határában fekvő ugynevezett „Csehi hid“-nál levő koresmában a szeszese italok — a somlyai regálás bor és pálinka árához hasonlítva — harmadrés árban kapható, miért is városunk polgárai ünnepnapokon ezen koresmához látogatnak el. Jó volna ha a járási szolgabíró ur intézkedne, hogy ilyen alkalmakkor esendőörök esírkálnának e koresma közelében, hogy jövőre ily véres verekedések ne ismétlődjenek.

— **Képviselőjelöltek.** A zilahi választókerületben a függetlenségi pártnak három jelöltje is van: Deáky Albert, Balogh Károly és Domby Károly. Így írja ezt a „Budapest“.

— **Lófuttatás.** Városunkban elhelyeztetett állami ménék közül kettő e hó 12-én reggeli 7 óra tájt a főuteza és piacot övedző járdán eszeveszett nyargalást vittek véghez a közönség nagy rémületére. Az illető ménék felügyelőjét ajánljuk a rendőrség figyelmébe.

— **Tisztelegés.** Műkedvelő-társulatunk tagjai e hó 12-én tisztelegtek szeretett igazgatójuk Józsa Gyulánál öt neve napján ödvözlendők, a társulat nevében Nagy László mondott valóban talpra esett szép beszédet, melyre a megtisztelt meghatottan válaszolt s köszönte meg e gyöngéd figyelmet ígervén, hogy e nemes társulatnak jövőben is buzgó tagja kíván maradni.

— **Feltámadás** ünnepét az eső zavarta meg városunkban s így a rom kath. plebánia templomban nem volt az eddigiekhez hasonló fényel megünnepelhető, a tűzolló-egylet teljes diszben kivonult s a templom körüli körmenetben részt vett.

— **Hymen.** Jolbej József előnyösen ismert fiatal ember városi aljegyző apr. 13-án váltott jegyet n.paczali özv. Tömösváry Jánosné kedves és szeretetre méltó leányával Ilonával. A tiszta szeretetből kötött frigyre mi is csak áldást és szererencsét kívánhatunk!

— **Lopás.** Városunkban e hó 8-án éjjel Herschli Sámuel hentes üzletébe a padláson keresztül egy jó madár belopódzott és egy csomó báránybórt összenyalolva elillant, de az éjjeli örök által még ezen éjjel lakásán elfogatott s a lopott bőrök megtaláltattak. A jómadár hüvösön várja jutalmát.

— **Kinevezés.** A helybeli rom. kath. kis gymnasiumhoz Szepeßy Péter halálával megürült tanári állomásra a minorita rend tartományi főnöke által Wittman Ágoston ki a theoloogiiai tanfolyamot a bécsi cs. kir. egyetemen végezte el s nevezetett ki.

— **Mennyi idő** alatt lehet a világot körül utazni? E feladatot 78 nap és 12 óra alatt oldotta meg az ujseländi gözhajózási tártulat Tongurivó nevű gözőse; ami nagyon rövid idő.

CSARNOK.

Emlékeim.

Irtá P. Szathmáry Károly.

(Folytatás.)

Rózsa Károly, a mostani m.-csaholyii lelkész, már az ujkor szülötte volt; sok szép nemes érzelemmel és humanista a legnagyobb mértékben. Nagy zenész volt s azonkívül igen nagy kézi ügyességgel is rendelkezett. Én is sokat tanultam tőle és igen jó kedvvel; szünidőkben is egész nap el voltam nála; tanultunk, zenéltünk és csinos dobozokat készítettünk, mert a könyvkötő mesterséget is jól értette.

Aprólékos dolgoknak tetszenek ezek; de én minden atyának azt mondom, hogy ha a nemtelen szenvedélyektől meg akarja gyermekeit menteni: szerezzen számára nemes foglalkozásokat; mert a munka öröme és a nemes szenvedélyek által nyer az ifju jellemet és tesz szert mivel emberhez illő viseletre; azonkívül ez menti meg a nemtelen szenvedélyektől.

Sokszor hallottam újabb időkben, miért a leányoknak a kézimunka; az a mai gyáriparral szemben nem fizeti ki magát; de ez a fölfogás merőben téves, mert nem a munka eredménye, de maga a foglalkozás, a munka megszokása a lényeges. Ha ez apró házi foglalkozástól elszoktatjuk gyermekeinket, legtöbbször a hiuság vásárában keres kielgítést és ebben fekszik aztán a családi, lelki és nemzeti deficit oka. Foglalkozást és gondot adjatok a háznál már a kis leánynak, ha egyebet nem — egy virág vagy állat ápolását; mert ha ettől elszokik, mint nő és anya házát, férjét, gyermekét fogja elhanyagolni; vagy legalább is mindent kedvetlenül végez.

Az ifjuban pedig költsetek föl nemes szenvedélyt, — bárminőt, ha mindjárt a vadászat vagy testgyakorlatot is. Ritka ifju a kinek zenére, festészetre, irodalomra, utazásra, valamely kézműre, vagy vadászatra, vívásra ne lenne hajlama. Ezt keressétek föl benne s megmentettétek az életuntságtól, — nem lesznek mint most, 10 éves öngyilkosok.

Ez irányban voltak érdemei Rózsa Károlynak tanítványaival szemben s én legalább mindig örömmel emlékezem reá.)*

Hory Farkas talán költőibb lélek volt, de kevésbbé hatott; indulatos természetű volt s nem éreztük otthon magunkat körében.

A mi egyébiránt szerzett tudományunkat illeti, az bizony nem volt sok; a súlyt a latin nyelvre fektették; de ebben én legtöbbet édesatyámtól tanultam, ki gyakran fordítottatott velem s még mielőtt Kolozsvárra mentem, már Senecát és Cicerót olvas-tatta velem; a német szó tanulását pedig néha meg is jutalmazott. Ennek köszönhettem aztán, hogy midőn jogász bátyámmal Kolozsvárra a ref. collegiumba mentem, az akkori negyedik latin osztályba vettek föl, a derék és humanus Bányaí Vitályos keze alá, ki igen szeretett s már a második félévben osztályomban első voltam.

(Folyt. köv.)

*) Rózsa Károly is a legmelegebb szeretettel emlékezik irónkra. Nem rég fordultunk meg nála és ő büszke önérettel mutatott egy kegyelettel őrizett emléket, a mely kezdetleges festéssel készült veres és kék színű koszoruba írott:

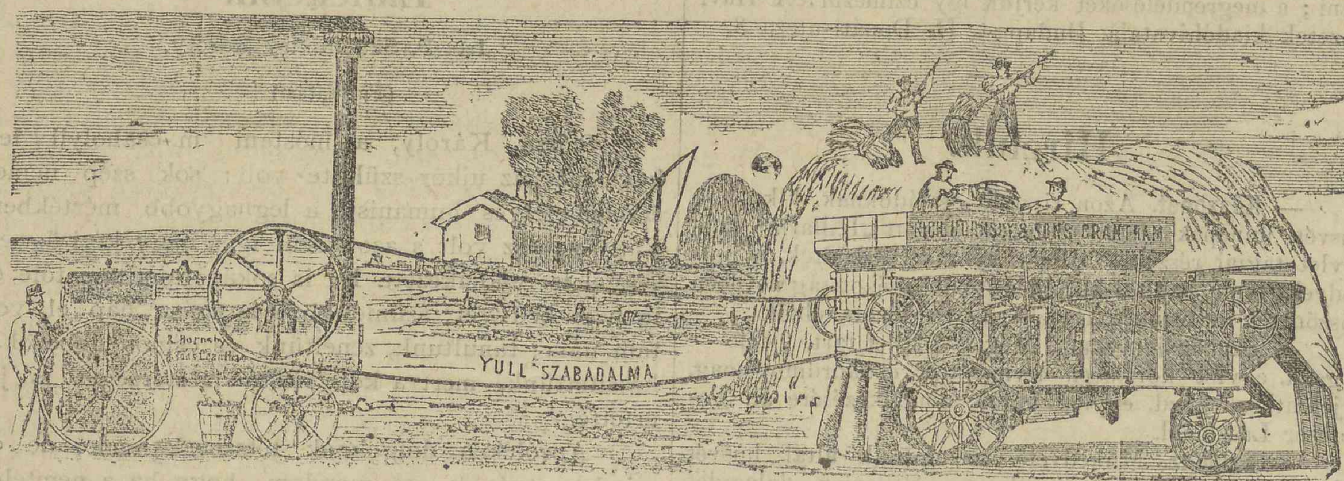
„Köszöntő:

Gyermekei tehetség szerint,
Üdvözlök nénapodon,
S tiszta szívemből kívánom.
Élted messzire nyuljon!

Kívánom édes tanítomnak, Rózsa Károly urnak — Szathmári Károly 1841. jan. 28.“ Szerk.

Piaczi árak.

Egy hektoliter	Sz.-Somlyó april 4.	Zilah april 12.	Tasnád april 4.	Sz.-Cseh april 10.	Kraszna april 1.
á r a k k r a j c z á r o k b a n					
Buza	618	615	640	620	620
Kétszeres	488	540	560	—	—
Rozs	470	472	500	—	480
Árpa	—	—	—	—	—
Zab	270	300	250	245	260
Tengeri 100 kilió	454	432	500	498	440
Széna 1 kilió	400	400	250	—	—
Marhahus	40	44	44	36	40

TARNÓCZY GUSZTÁV

állandó kiállítás és kísérleti telepekkel összekötött

mezőgazdasági gépcsarnoka

Budapest, vaczi körút 49. sz. alatt.

Ajánlja a legkitűnőbb **Hornsby & Sons-féle gőzmozgonyait és cséplőit**, kívánatra a legújabb Yull-féle szabadalom szerinti **kötélhajtásra** berendezve is; továbbá járgányos fekvő és oszlopos cséplő-készleteit, kézi cséplőgépeit, szelelő és üszög **rostait**, trieurjeit, **vetőgépeit**, szecska- és répavágóit, **kukoriczamorzsoló és daráló gépeit**, **malmok**at gőzhajtásra, mindenféle legjobb és legújabb földmívelési eszközeit, kaszáló és arató gépeit, egyáltalán minden a gazdasághoz szükséges eszközöket.

A javított kis óriás csutkás **tengeri-darálót 60 frton**. Ugyesintén bármiféle javításokat is elfogad és lehető jó kiállítás mellett olcsón számít fel.

Gépei nem egy gyárból valók, de az ismert összes jó gyárakból választva, úgy, hogy ott minden jó gyárnak specialitása megtehető. Minőségük összehasonlító kísérletek által állapítottak meg, de minthogy a gazdák viszonyai és igényei különböznek, úgy az esetleg meg nem felelő gépek visszavételnek és kívánatra a pénz is visszaadatik. Gépek kísérletre is adnak. Árak a legjutányosabbak, részletfizetések is elfogadhatnak, melyek nagyobb összegoknél és kellő biztosíték mellett 10 évre terjedhetnek.

Árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik. 47. 1—6.

Árlejtési hirdetmény.

Szilágymegye törvényhatósága által a megyei uthalózatra f. évre előirányzott s a megyei közgyűlés által engedélyezett fedanyag szállításhoz vállalkozás útján biztosítása czéljából f. évi apr. hó 22-ik napján d. e. 10 órakor a megye székháza tanácstermében szó és írásbeli zárt ajánlatok elfogadása mellett árlejtés fog tartatni.

A vállalati csoportok következők:

1. Szilágycsehi szolgabírói járás területén
 - a. A Zilah nagybányai utvonalon . . . 294 halom 1978 frt 88 kr.
 - b. A Szilágycseh hadadi utvonalon . . . 35 halom 393 frt 54 kr.
 - c. A Sülelmed Gardánfalvi „ . . . 227 halom 598 frt 28 kr.
 - d. A Szilágycseh Gardánfalvi „ . . . 334 halom 1499 frt 88 kr.

Ezen járás területén összesen 890 halom 4470 frt 58 kr.

2. Zsibói szolgabírói járás területén
 - a. Zilah deézi utvonalon 320 halom 1288 frt 55 kr.

3. Zilahi szolgabírói járás területén
 - a. A Zilah nagybányai uton 241 halom 2522 frt 2 kr.
 - b. A Zilah Zsibó deési uton 120 halom 708 frt 80 kr.
 - c. A Zilah varsolcei uton 178 halom 1484 frt 30 kr.
 - d. A Zilah kolozsvári uton 315 halom 1508 frt 70 kr.

Ezen járás területén összesen 854 halom 6223 frt 82 kr.

4. Szilágysomlyói szolgabírói járás területén
 - a. Sz.-Somlyó széplaki uton 580 halom 2633 frt. 40 kr.

A négy szolgabírói járásba összesen 2644 halom 14616 frt összegért.

Végre versenyárgyalás tartatik a Sz.-Cseh, Hadad, Alsó-Szopori utvonalon Korondtól kezdve Hadad irányában folytatandó utszakasz alapkövezése és kavicsozása felett összesen 5671 frt kikiáltási árral.

Megjegyeztetvén, miszerint a fedanyag szállításra akár egészben, akár szolgabírói járásonként, de utvonalonként is árlejtésezni lehet,

vállalkozók felhivatnak, miszerint az előirányzott összeg után számítandó 5%-töli kézpénz, vagy ennek megfelelő óvadékképes értékpapirokból álló bánatpénzzel ellátva a kifizetett helyen személyesen jelenjenek meg, vagy pedig jogérvényes írásbeli zárt ajánlataikat az alispáni hivatalhoz az 5% bánatpénznek melléklése mellett az árlejtés megkezdésére kifizetett határidőig annyiival is inkább adják be, mert a később érkezettek figyelembe nem vétetnek.

Az előirányzatok, valamint részletes feltételek a kir. építészeti hivatalban a szokott hivatalos órák alatt megtekinthetők, holott bővebb felvilágosítás is nyerhető.

Kelt Zilahon 1884. apr. hó 5-én.

45.—2—2. SZIKSZAY, alispán.

MALOMKÖVEK.

Van szerencsénk a t. cz. malom-tulajdonosok és malom-bérlők becses tudomására hozni, hogy Szolnok-Doboka megye területén fekvő ugynevezett

csicsói malomkőbányában

számos munkással dolgoztatva, azon helyzetben vagyunk, hogy a legjutányosabb árban mindenmü és nagyságu

MALOMKÖVEKKEL

szolgálhatunk, melyek Deésen (a vasúti állomásnál) és Csicsó-Mihályfalva községében tartott raktárunkban a legnagyobb mennyiségben minden időben találhatók.

A csicsói kő már számtalan év óta nemcsak hazánkban, hanem a szomszédos idegen országokban is a legnagyobb keresletnek örvend, a mely a többi bányák kőveivel nemcsak jóság és tartósság, hanem feltűnő olcsóságánál fogva is méltán versenyez.

Árjegyzékkel kívánatra bárkinek is szolgálhatunk.

Deés, 1884. ápril hava.

Demeter Béla és Kiss János, deési kereskedők és malomkő-főraktártulajdonosok.

48. 1—3.

3244—1884.

szám.

HIRDETMEŒNY.

Szilágymegye központi és járási szolgálatszemélyzete számára az 1884. évre szükséges 18 bekees báránýbőr béléssel, 14 atilla, 14 magyar nadrag. 14 mellény, 1 kalap, 17 sapka veres posztóból, 15 nyakkendő fekete szörkelméből, 15 nadragiszij aczélesattal beszerzése cséljából 390 azaz háromszázkilenczven forint, továbbá 15 pár téli és 15 pár nyári csizma előállítása végett 210 azaz kétszáztiz frt kikiáltási ár mellett folyó évi ápril hó 28-ik napjának d. e. 9 s következő óráiban Zilahon a megyeház nagy termében nyilvános árlejtés fogván tartatni, arra vállalkozni kívánók azon értesítéssel hivatnak meg, hogy a fentirt ruhák előállításához szükséges posztót és bélést a megye fogja adni s hogy a kifizetett kikiáltási árak 10%-át az árlejtés alkalmával bánompénzül lefizetni kötelesek lesznek.

Az árlejt. megkezdése előtt alulirt alispánhoz címzett vagy közvetlenül beadott zárt ajánlatok (offert) is elfogadhatnak, ha azok a szükséges bánompénzt magukban foglalják, az árlejtés megkezdése — tehát 9 óra után — beadni szándékolt zárt ajánlatok elfogadhatni nem fognak.

Az árlejtési részletes feltételek az alispáni irodában délelőtt 9-től 12-ig és délután 3-tól 5-ig naponta megtekinthetők.

Zilah, 1884. ápril 10.

50. 1—1.

SZIKSZAY, alispán.

191.—1884.

tkasz.

Árverési hirdetmény.

A tasnádi kir. járásbiróság tkvi hatósága részéről közhírré tétetik, miszerint Nagy Lajos felperesnek Nagy György alperes ellen 378 frt s járuléka behajtása iránt, továbbá Szikszay Imre nkárolyi s Bikfalvy Sándor s neje Szunyog Erzsébet tasnádi lakosok végrehajtási jogot nyert s ezennel csatlakoztatott hitelezők követeléseit kielégítése végett a tasnádi tkvi hatóság területén lévő tasnádi 33. sz. tjkv-beli 317. hrsz. a. házas telekre árverés rendeltetvén el, a megjelelt ingatlanra 400 frt kikiáltási ár mellett árverési határidőül 1884. évi ápril hó 24-e d. e. 9 órája Tasnádon a telek-könyvi irodába kifizetik, mely alkalommal az árverés alá vett ingatlanok becsáron alól is eladatnak, — venni szándékozók kötelesek bánatpénz gyanánt 10% 40 frtot a kiküldött kezéhez kézpénzben vagy óvadékképes államkötvényekben lefizetni.

A vételár 3 részletben 30—30 napi időközökben a tasnádi kir. adóhivatalhoz ezen tkvi hatóság által kiadandó utalvány mellett fizetendő, minden egyes vételár részlet után az árverés napjától számítandó 6%-töli kamataival együtt, a bánatpénz az utolsó 3-ik részletbe lévén betudandó, a jóváhagyott árverési feltételek többi része ezen tkvi hatóságnál és Tasnádon a község házában megtekinthetők.

A kir. járásbiróság tkvi hatósága Tasnádon, 1884. évi február hó 1. napján. 51. 1—1. D A R V A S, kir. aljbíró.

3323.—1884. sz.

Pályázati hirdetmény.

Szilágymegye sz.-somlyói járás. utmesteri állomása, mely 360 frt évi fizetés és 150 frt uti átalány, összesen 510 frt javadalmazással van egybekötve, f. évi május hó 1-ső napján betöltendő.

Pályázni kívánók felhivatnak, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket, melyben képzettségük, eddigi szolgálatuk vagy alkalmaztatásuk kimutatandó — ha állami vagy megyei szolgálatban állanak előljáró hivatalok útján, különben közvetlen a megye alispánjához f. évi ápril hó 24. napjáig nyujtsák be.

Zilah, 1884. ápril hó 10.

49. 1—1.

S Z I K S Z A Y, alispán.

A szilágysomlyói nyomda-részvénytársaság. 1884.